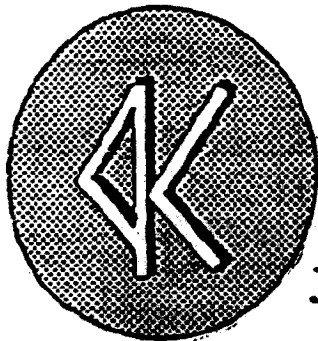

Kääriäisten sukuseura ry:n julkaisu

SUKUSYTYKKEITÄ

JULKAISU NO ~~32~~
33 6.6.2020 ISSN-3734

Toimituskunta Seppo Kääriäinen, Jukka Kääriäinen, Ritva Lappalainen

73 VUOTTA SITTEEN

Haravoin toukokuun ensimmäisellä viikolla Kääriälän tienhaarassa olevan sukupatsaan ympäristöä. 73-vuotias sukupatsas on hyvässä kunnossa. Mutta ikää on jo sen verran, että on syytä tarkistaa joka kevät sen kunto. Pientä korjattavaa aina löytyy.

Neljä miestä rakensi patsaan luonnon kivistä myllyn kiven päälle vuonna 1947. Mestarina oli Erkki Kekäläinen. Hänen muuraushommaansa auttoivat Timo, Kalle ja Väinö Kääriäinen. Monet myrskyt patsas on kestänyt.

Lapin sota oli päättynyt pari vuotta aiemmin. Sota varjosti kyläläisten elämää Kirmallakin. Epävarmuus jyräsi. Elettiin jälleenrakentamisen aikaa. Ajatus oli, että maa rakennetaan yhdessä uudelleen. Paasikivi ohjaili isänmaata. Oli uskoa tulevaisuuteen ja kovaa elämännälkää. Kääriäisten sukuseura perustettiin samassa hengessä: ”Kääriäinen - älä hylkää isiesi raivaamaa pyhää maata.”

Kirman kylä - kuten muutkin Suomen kylät - eli väkevän työnteon ja tiiviin yhteisöllisyyden aikaa. Perheitä perustettiin. Siirtoväki asutettiin. Rintamamiehet saivat palstan ja rakensivat taloja. Syntyivät suuret ikäluokat. Elettiin hyvinkin omavaraisesti. Kylissä oli elämää ja monenlaista yhteistyötä. Henki oli se, että yhdessä me selviämme tulevistakin, kuten selvittiin sodissakin. Naapuriapu ja talkoot paransivat elämän edellytyksiä.

Vuosikymmenet ovat mullistaneet maailmaa, Suomea ja Kirman kylääkin. Se on elämän kulku. Muutos jatkuu. Minne matka vie ja millaisia muotoja muutos tuo, sitä emme tiedä. Sukupolvet seuraavat toisiaan. Väki on vaihtunut ja vaihtuu Kirmallakin.

Yksi iso asia tuntuu samalta kuin todennäköisesti 73 vuotta sitten: työnteolla ja yhteistyöllä selvittää, tulipa vastaan mitä tahansa. Yhteisöllisyyttä ja kylän henkeä kannattaisi vaalia samalla antaumuksella kuin sodanjälkeisinä vuosina. Elämme vuoden 2020 keväällä kulkutautiaikaa. Poikkeukselliset olot koskettavat jokaista ja kaikkea - meillä ja muualla. Korona tekee elämän epävarmaksi. On vain sopeuduttava uusiin oloihin. Tulevaisuus on sumussa. Mutta johonkin on turvattava.

73 vuotta sitten kovat perusasiat hallitsivat elämää: turvallisuus, työ, leipä. Niinhän se on nytkin - näissä maailman oloissa. Viitataan valaisevana esimerkkinä omavaraisuuteen ja huoltovarmuuteen, joka on aina kansakunnan elämän perusta - sukupolvesta toiseen.

Kylän hengelläkin on väliä. ”Me” on aina vahvempi kuin ”minä”. Joka ei tätä usko, vilkaiskoon historiaa.

Seppo Kääriäinen
Kääriälä
Kirma

KÄRÄJÄMIEHEN PUUTARHA

Kuten tiedossa on, Kääriäinen pohjautuu käräjämieheen. Kesälomalla (2018) pistäydyin Itä-Suomen matkalla Ristiinassa, vireässä Mikkeliin kaupunginosassa. Ristiinassa on Pellosoiemessä UPM:n muhkea vaneritehdas, joka antaa sadoille töitä. Ristiina on Savon vanhimpia asutusalueita, sen näkee kalliomaalauksista. Ristiinan Hietasessa Närhiläntiellä on isohko puutarha, Käräjämiehen puutarha.

Mikkelin seutu, Pieksämäen seutu, Anttola ovat vahvoja Kääriäisten asuinalueita edelleen. Viime kesän juhlapöydässä (70 v-kokous), Seppo Juhani Väinönpöika Kääriäinen piti asiapitoisen ja huumoripitoisen esityksen Mikkelin seudun Kääriäisistä. Se löytyy sukusytykkeet nro 30:sta.

Itä-Savon alueelle on Pelloksen tehtaiden lisäksi painottunut toinenkin jytäkän luokan vaneritehdas. Metsä Wood Punkahärju laajensi juuri niin, että siellä on 500 työntekijää. Pohjat Punkaharjun toiminnalle löytyy muutaman kilometrin päästä Putikosta. Siellä toimi And. Auvinen Oy Saha 1774-1984 viipurilaisten liikemiesten perustamana. Olen jalkoja lirputellut sahan rannassa Savonlinnan junaa odotellessa. Venäläiset ja virolaiset jatkoivat vielä jonkin aikaa pientä sahaustoimintaa. Putikko on aikoinaan valittu Suomen kyläksi.

Putikon sahan tunnetuimpia työntekijöitä on heti sodan jälkeen Mannerheim-ristin ritari Eero Seppänen. Putikkolainen kansanedustaja Johan ”Jussi” Tolonen (SDP) oli kansanedustajana 1927-50. Nykyään Putikon voisi tuntea myös Jorma Konnun hevosesta Camry, joka on menestynyt hyvin.

Itä-Suomen kierros päättyi Savonlinnan oopperajuhlille seuraamaan Tsaikovskin Patarouvaa, jossa mm. savonlinnalainen lapsikuoro vetää täysillä venäjänkielellä. Ja sitten pelin puhdistaa Savonlinnan tori, siellä oli valmiina pyytämättä, puinen KÄÄRIÄINEN - ovikyltti myynnissä. Mitähän se kertoo suvun historiasta, ei se siellä turhanpäiten ole ?

Helleterveisin

Jukka Kääriäinen
Iisalmi

KÄÄRIÄISTEN SUKU

Mitä juuret meille merkitsevät? Sitä voi jokainen meistä miettiä omalla kohdallaan ja tehdä omat päätelmänsä siitä, mitä niillä on annettavana itse kunkin omaan elämään.

Kuuluminen tähän Kääriäisten sukuun tuli minulle synnyinlahjana ja jo yli 40 vuotta kuuluminen Lappalaisten sukuun tuli avioliiton myötä. Mummon peruja tuli Lapinlahden Korhoset ja äidin maidossa kietoutui Vieremän Huttuset ja Revot.

Kaikki nuo suvut ovat omalla laillaan mielenkiintoisia ja ovat värittäneet omaa minäkuvani muodostumista harrastusten, koulutuksen, ruokatottumusten, käytösmallien, asenteiden ja muiden perinteiden kautta. Nyt on ollut jälleen kausia, että juuria on etsitty nuorten perheiden piirissä ja yhteydenottoja on tullut näiltä tiimoilta. Suku ja sen vaiheet kiinnostavat, kuten minuakin aikoinaan.

Kiitokset Oulun, Mikkelin, Rovaniemen, Kuhmon, Kajaanin, Pieksämäen, Viipurin, Savonlinnan, Helsingin, Kemin, Haapajärven, Kuopion sekä Iisalmen ja monen nimeltä mainitsemattoman paikkakunnan Kääriäisille saamistani tiedoista ja yhteydenotoista ja vierailuista. Monet näistä on kirjoitettu Sukusytyke-lehtemme. Kiitos näistä yli 30 vuodesta, jotka olen saanut teidän kanssanne viettää aina vuodesta 1983 lähtien.

Nyt haastan kaikki teidät, sukulaiset talkoisiin, että sukuseuramme toiminta jatkuu ja laajenee. Ottakaa yhteyttä johtokunnan jäseniimme, että saamme uusia ideoita toiminnan kehittämiseen ja uusia voimia tekemään tätä työtä sukumme eteen.

Sukuseuramme perustettiin 1947, mikä osoittaa sukumme olleen jo tuolloin erittäin valveutunut suku.

Taloudenhoitajaksi sukuseuraamme on valittu Mirja Åkerlund Vieremältä.

Kaunista ja aurinkoista kesää kaikille
terveisin

Ritva Lappalainen Iisalmi

www.kaariainen.fi

Jäsenmaksu vuodelle 2020 20€

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	FI84 5068 0640 1106 05	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Kääriäisten sukuseura RY	Viesti
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift		Nimi: Osoite: Synt. aika: Sähköposti:
Tilitä nro Från konto nr		Vitfro Ref.nr
		Eripäivä För dag
		Euro 20 €

Hei Ritva! Tässä ovat äitini muistokirjan sivut kopioituna. Jos ne taitetaan aina sivu vastakkain, niin ne ovat kuten alkuperäisessä järjestyksessä. Kaikkien kiitokuvien värimaailmalle ei tulostimeni tee oikeutta, mutta kohtalaisen lähelle kuitenkin.

Toivottavasti näistä sivuista on mahdollisuus tutustua pienen Lean ystävien, sisarusten, vanhempien ja sukulaisten arvomaailmaan ynnä ihmissuhteisiin.

Ystävällisin terveisin,

Olli Muttilainen